

Да ли си ти нормалан опет ти је слика изашла у новинама носиш крст а не можеш ни кило кромпира са пијаце да донесеш истину сахрањујеш а ови су је одавно сахранили сад још хоћеш мене да сахраниш само правиш глупости уместо да зарађујеш ја на послу треба да радим а не да мислим где си ти и шта ти радиш и да ли ће шлог да ме стрефи због тебе има сад да ме питаш за дозволу сваки пут кад идеш негде а кад нисам ту закључаћу стан па ти скачи са терасе макар да неку вајду од тебе видим да узем оне паре од твог животног осигурања да бар од тих глупости нешто зарађујеш па да те разумем све си фармерке измазао лепком за тапете када си лепио плакате па си ме и ту бацио у трошак за детерџент и струју и воду што сам потрошила док сам их опрала што те милиција није привела па у затвору да будеш и још да те избатина да се опаметиш кад ја нисам то успела а и како да те опаметим кад ни ја памети немам чим сам са тобом двадесет година па да је робија лакше би ми било и да је доживотна већ би прошла него што сам их провела са тобом какав сам комплет видела па ни то не могу да купим да поновим гардеробу шта ме гледаш онај што сам купила прошле недеље био је на снижењу то се не рачуна и то штто идем сваке суботе да гледам по радњама ја само гледам уместо да купујем као сав нормалан свет па иако нешто купим то већ следеће недеље није у моди и зато морам сваки викенд да губим по радњама а ти уместо да идеш са мном седиш у стану одмах дохватиш компјутер чим мене нема а ујутру кад чујем како бодеш по тастарури у срце ме бодеш у мозак ме бодеш јер знам да опет пишеш неку глупост кревет јутрос ниси наместио него си се само извукао из њега е нећеш мајци ни ујтру на трчање шта знам ја где ћеш ти да одтрчиш да опет правиш неке глупости треба да ме зову да ме питају јели то твој муж на насловној страни и што је најгоре опет си лепо испао а мени су испале очи кад сам те видела опет у новинама и ја шта да кажем казаћу им да ћу да те тужим за претрпљену душевну патњу па кад добијем паре да бар тако имам неку корист од тебе живце ми покида цигерицу ми поједе да ли ти мислиш на будућност опет ниси чарапе склонио на столу опет хаос прљаве судове ниси ставио у машину сардине си опет јео а тањир опрао тако што си га ставио у ве це шољу и пустио воду види како си је измастио ништа друго не радим него идем иза тебе и склањам кад ћу да се одморим али од тебе одмора нема само ћутим и радим а ти си се изврнуо на кревету и чим видим да узимаш онај твој нотес знам да ти је пала нека нова глупост на памет и да хоћеш да је запишеш да не заборавиш а боље ти је да записујеш ово што ти причам па да читаш и да памтиш да се манеш тих твојих глупости и да радиш као сви нормални људи доносиш паре у кућу а не крст да носиш идеш на пијацу уместо по протестима рибаш переш усисаваш уместо да лепиш плакате али не ти то не радиш господин пише носи пароле носи крстаче лепи плакате шта сам ја Богу скривила па ме казнио тобом како си се упреподобило кад смо се забављали ни да кинеш ни да се закашљеш само си се извињавао а сад кад се овај извињава ти се нервираш мењаш канал чим га видиш а фала богу сваки дан га има по неколико пута е па нека те и нервира да видиш како је то јастуци на каучу опет нису на месту јел су ове чарапе прљаве што их ниси онда бацио у прљав веш а мрве су опет на столу ниси истресао столњак све ти кажем по хиљаду пута али теби не вреди говорити тераш по своме е па и ја ћу по моме има да ћутиш и да не проговараш а не да пустиш језичину као што имаш обичај угледај се макар у томе на мене па да буде мир у кући докле ћу да те трпим не

Демократски монолог

Пише: Љубиша Спасојевић
субота, 24 април 2010 14:51

знам ни сама и кад ћу тиш знам да причаш у себи мислиш да те не чујем знам ја одлично да ти не затвараш уста и кад их држиш затворена а и ако не причаш ти онда мислиш а шта мислиш Бог свети зна а ја знам да то сигурно није нешто нормално јер да је нормално ти би мислио како да зарадиш паре а не како да правиш глупости ђубре ниси бацио иди сад купи ми у апотеци нешто против главобоље јер само главобољу од тебе имам и ништа друго и воде ми купи осушише ми се уста од ћутања и кафу купи али то је већ много да памтиш јер све преко две ствари ти мораш да запишеш узми оловку и пиши боље ти је то да пишеш него твоје глупости као да то може нешто да промени може мени само живот да промени и то на горе немој опет у продавницу да идеш у папучама па у њима да трапаш по кући обуј патике а после да оставиш где им је место а не на сред стана код улазних врата као што имаш обичај а чарапе изнеси на терасу да се изветре али после немој тамо да их заборавш него врати где им је место баш си насекирао оних сто двадесет седам што су гласали за резолуцију као што си и Бајадена онда они лепо слушају шта им се каже и приме паре за то и ко зна шта још а ти бар паре да примаш за то што радиш па не мораш онда ни да ме слушаш тепих је опет зарозан то те не нервира а нервра те ова власт онај добио жирафу мени жирафа не треба доста си ми ти за циркус који правиш ето тако кад ме гледаш знам да ти је опет нешто пало на памет немој случајно да си писао опет о томе шта ти причам помислиће свет да сам нека роспија а ти неки јадник што ме трпиш а ја сам јадна што тебе трпим и твоје глупости уместо да пригрлиш љубавницу као сви нормални мужеви ти пригрлио крстачу да ли ти видиш колико си застранио остави се протеста пусти власт на миру ове цене на пијаци су хаос како они мисле да свет преживи али они не купују на пијаци имају они дневнице па надокнаде па плате а ја имам тебе па ти види ко боље пролази у животу нека нека доћи ће и њима црни петак као што је мени дошао са тобом а мени је сад сваки дан због тебе црни петак има да ме слушаш ко бела лала доста сам ја тебе слушала и ћутала бар да ми се извиниш и онај Француз што се правио Енглеz кад је лопту додао руком и он се извинио кад су га ухватили и кад су сви видели и тебе су сви видели као и њега а ти се не извињаваш ни кад те ухватим ни кад те не ухватим у твојим глупостима ево сијалица је опет прегорела и шта чекаш да је ја опет заменим хоћеш да живимо у мраку као што већина овде живи да ли си ти нормалан...